

הַבַּי מִשְׁתַּלֵּם

הצדיק מיבנאל זצוק"ל

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** זיע"א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויצאו מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** צדוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט על מצבתו את ההבטחה החזקה לרווקים ורווקות והבטיח להיות מליץ יושר לכל מי שיבוא אל קברו ללמוד ולהתפלל

קוֹנְטָרַס

הַכִּי מִשְׁתַּלֵּם

יעוּרר ויחזק כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְחֹזֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
וּלְהַתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה.

בְּנוֹי וּמֵיֶסֶד עַל פִּי דְבָרֵי

רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן

בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִיס לִיה

רַבֵּי נִתָּן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וּמִשְׁלָב בְּפֶסוּקֵי תנ"ך וּמֵאֲמָרֵי חז"ל הַקְּדוֹשִׁים,

מִגְמָרָא וּמִדְרָשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ.

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יָדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב

עִיר הַקְּדֵשׁ יְבִנְאֵל תוֹכֵב"א

הכתבת להשיג את הספר הזה
וְכַל סִפְרֵי אֲדָמוֹר מוֹהֲרָ"ן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְסִפְרֵי תַלְמִידָיו הַקְדוּשִׁים

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב בְּגָלִיל

מוסדות "היכל הקדוש" חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שָׁעַל-יָדֵי עֲמַתַּת "ישמח צדיק" קהלת ברסלב בגליל"
בְּנִשְׂאִיאוֹת כ"ק מוֹהֲרָא"ש זצוק"ל - הַצַּדִּיק מִיִּבְנָאֵל.

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות לזכותך
ולזכות יקרך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

פְּרִיטֵי חֶשְׁבוֹן לְתְרוּמָה/ הַעֲבָרָה :
בְּנֵק הַדָּאָר, סְנִיף 001, מְסַפֵּר חֶשְׁבוֹן 3397375
עַל שֵׁם עֲמַתַּת "ישמח צדיק".

לתרומה באפליקציית "ביט"
סרוק ברקוד

רחוב רבי נחמן מברסלב 1, ת.ד. 421 יבנאל, 15225
טלפון רב קני: 04-6656666 פקס: 04-6656655
חנות קרן הדפסה היכל הקדוש: 04-6721909
דאר אלקטרוני: info@breslevcity.co.il
אתר אינטרנט: www.breslevcity.co.il

קונטרס הַכִּי מִשְׁתַּלֵּם

א.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר — "הַכִּי מִשְׁתַּלֵּם" בְּזֶה הָעוֹלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה. כִּי עוֹבְרִים עַל כָּל בְּנֵי-אָדָם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת, עַד שְׂנֵדָמָה לָהֶם כָּאֵלֹהִים זֶהוּ סוּף הָעוֹלָם, כָּאֵלֹהִים כְּכֹר אֶף פַּעַם לֹא יֵצְאוּ מִצְרוּתֵיהֶם, כִּי אֵין אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִסְבֵּל אֵיזָה סִבָּל — הֵן מֵעֲצָמוֹ שְׂאִין הוֹלֵךְ לוֹ כְּפִי שְׂרָצָה, שְׂהָרִי כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ רְצוֹן לְהַגִּיעַ לְאִיזוֹ נִקְדָּה בְּחַיִּים, כָּל אֶחָד וְשְׂאִיפְתוֹ בְּחַיִּים, וּכְשֶׂאִין הוֹלֵךְ לוֹ, אֲזִי נִשְׁבֵּר לְגַמְרִי. וְכֵן יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם הַסּוֹבְלִים מִשְׁלוֹם-בֵּית, לְבַעַל אֵין שְׁלוֹם עִם אִשְׁתּוֹ וְלֹאשָׁה אֵין שְׁלוֹם עִם בַּעֲלָהּ, אֵינָם מְסַתְּדִים, וְזֶה שׁוֹבְרָם כָּלִיל. יִשְׁנֵם בְּנֵי-אָדָם שְׁסוֹבְלִים מִיִּלְדֵיהֶם, הַיִּלְדִּים אֵינָם מִתְּנַהֲגִים כְּפִי שְׁהַהוֹרִים רְצוֹ, וְזֶה אוֹכֵל אֶת הַהוֹרִים. יִשְׁנֵם בְּנֵי-אָדָם שְׁסוֹבְלִים חֲלָאִים רְעִים, יִשְׁנֵם חוֹלִים וּמַחֲלוֹת וּמְכַאוֹבִים, הַשֵּׁם יִשְׁמַר, וְכָל הַבֵּית תִּרְב

וּנְחָרַב כְּשֵׁישׁ בּוֹ אֵיזָה חֲלִי. יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שֵׁישׁ לָהֶם
 צָרוֹת מֵהַמְשַׁפָּחָה, שְׂאִינָם מִסְתַּדְרִים, וַיֵּשׁ בֵּינֵיהֶם
 מִחֻלְקֹת וּמְרִיבוֹת. וּבְאֵמֶת חָבַל לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר
 בְּעֵצָבוֹת וּבְמְרִיבוֹת. וְלָכֵן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיָּקָרִים! בֹּאוּ
 כְּבָר נַחֲזֹר עִכְשָׁו לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כְּתוּב אֲצִלוֹ
 (וּדְבַרֵי הַיָּמִים א טז, כז): "עֲזוּ וְחַדְוָה בְּמִקְוָמוֹ". וְעַל כֵּן
 "הַכִּי מִשְׁתַּלֵּם" לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִם שְׂלָכְל אֶחָד
 וְאֶחָד יֵשׁ צָרוֹתָיו וַיִּסְוֶרְיוּ, וְזֶה כּוֹאֵב מְאֹד, וּמְרִים
 וְרָעִים הַחַיִּים, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁאָדָם מוֹשֵׁף עֲצָמוֹ
 לְצָרוֹתָיו, זֶה לֹא יָבִיא לוֹ שׁוֹם עֲזָרָה וְחֻקָּה, אֲלֹא רַק
 לְכַשְׁלוֹן בְּחַיִּים, כִּי כָּל הַנִּמְשָׁף אַחֵר הַצָּעֵר — הַצָּעֵר
 נִמְשָׁף אַחֲרָיו. לְזֹאת "הַכִּי מִשְׁתַּלֵּם" לְהִיּוֹת רַק
 בְּשִׂמְחָה, וְכִיצַד זֹכִים לְזֶה? עַל-יְדֵי שְׂאָדָם מְכַנְּסִים
 בְּעֵצָמוֹ אֶת רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, הֵינּוּ כִּי צָרִיף
 לְהִתְחִיל תָּמִיד לְחַשֵּׁב: הֲלֹא הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְמַלֵּא
 כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וְאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדָּיו
 יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּכְכֹל שְׂאָדָם יוֹתֵר נִכְנָס בְּרוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת
 אֱלֻקוֹת, יוֹתֵר שִׂמְחָה נִכְנָסֶת בּוֹ; כִּי הָאֱמוּנָה הִיא
 הַדְּבִקוֹת, וְהַדְּבִקוֹת הִיא הָאֱמוּנָה, וּשְׂנִיָּהֶם זֶה הַשִּׂמְחָה;
 כִּי אֵין עוֹד שִׂמְחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה שְׂאָדָם מְכַנְּסִים אֶת
 הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְתוֹךְ חַיָּיו, וַיּוֹדַע וְעַד שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ
 מְחַיֶּה וּמְחַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם,
 צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר הֵם עֵצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו,

ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא
 בהשגחת המאציל העליון. לזאת, בני ובנותי היקרים,
 "הכי משתלים" להיות בשמחה, ולעשות כל מיני
 פעולות שבעולם לשמח, וכמאמרם ז"ל (מדרש פנחומא
 שמיני ב): אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח
 היום שמח למחר, אדם אומר: "היום עזב אותי, אני
 מלא יסורים ומכאובים, אין לי כח לשמע אותך, ואין
 לי סבלנות לאשר אתה מדבר אלי, היום אני בדיחקות,
 מלא יסורים ומרירות, אני מבטיחך שפמחר אהיה
 בשמחה" וכו'. ולכן, בני ובנותי היקרים, זכרו מה
 שאומרים חכמינו הקדושים, אשר אין יכולים לדחות
 את השמחה מיום ליום; אינך יודע מה ילד יום, אולי
 מחר יהא גרוע יותר?! ומחר שוב תדחה וכו', עד
 שכל החיים עוברים במרירות, ואתה אוכל את עצמך
 חיים. על-כן תהיו בשמחה היום, אשר זהו "הכי
 משתלים". ואם יבוא יצרכם, ויתחיל לפרט לכם את
 כל היסורים והדיחקות שיש לכם היום, תדחו אותו
 למחר, תאמרו לו: "מחר אהיה בעצבות, מחר אדאג
 דאגות, מחר אתרגז וכו', אבל היום "הכי משתלים"
 להיות בשמחה". אם תלכו בדרך זו תזכו להארת
 העולם הבא בעולם הזה. כי אין עוד דבר גדול
 משמחה. ואומר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות שמחה, סימן ג):
 ברבות השמחה נתחזק הכח השכלי, והמאכל

והמשטה סבה גדולה לשמחת הלב ולהפחית העצבות. רואים בני-אדם שמרב עצבות ודאגות שיש להם, אבדו את התאבון לאכל, לא רק את חייהם אבדו, את הרצון לחיות, אלא גם התאבון אבד להם, ומרב דפאון ומרירות, נכנסים למטה ומתאזשים מחייהם לגמרי, וכך עובר עליהם גיהנום מדי יום ביומו. לזאת, בני ובנותי היקרים! "הכי משתלים" להיות בשמחה, וכשאדם שש ושמח באין סוף ברוך הוא, על-ידי-זה נמשכת עליו רוחניות חיות אלקות במדרגה הכי עליונה. כי כך אומרים חכמינו הקדושים (ירושלמי סנה, פ"ק ה', הלכה א'): אין רוח הקדש שורה אלא על לב שמח; כשאדם שמח, ממשיך על עצמו אור אין סוף במדרגה הכי עליונה, עד שיש בני-אדם שאינם רואים שום דבר רק אלקות, אינם שומעים פלום רק את קולו יתברך, אינם מרגישים מאומה אלא את הבורא יתברך שמו, אינם נושמים פלום רק אלקות, הולכים עם אלקות וכו' וכו', הכל אלקות, אין אצלם מציאות אחרת מבלעדיו יתברך. אשר זו מדרגת הצדיקים המבחרים, אשר נתקו עצמם מהכלי העולם הזה, ורואים רק אלקות. ואשרי אדם הזוכה להתקרב לצדיקים קדושים פאלו, שאבדו חיזו דהאי עלמא, אינם רואים פלום, רק רוחניות חיות, ואם נזכה להיות מקרבים אליהם, ישפע עלינו מהשמחה האין סופית

שֵׁשׁ בָּהֶם, כִּי הֵם זֹכִים לְרוֹחַ-הַקֹּדֶשׁ בְּמִדְרָגָה הַכִּי עֲלִיּוֹנָה. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! זְכְרוּ הֵיטֵב אֶת הַמּוֹבָא בְּזֵהר (תְּצַוֶּה קפד.): חֲדָנָא דְּבֵר נָשׁ מְשִׁיךְ לְגַבִּיּה חֲדָנָה אַחְרָא עֲלָאָה; הַשְּׂמָחָה שֶׁל אָדָם מוֹשְׁכַת שְׂמָחָה עֲלִיּוֹנָה, כִּי בְּאַתְעָרוּתָא דְּלִתְתָּא אֲתַעַר דְּלְעִילָא (זֵהר לֶךְ לֶךְ פה.). כִּפִּי שְׂאָדָם מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, בֵּן נִמְשָׁךְ עָלָיו בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי בְּמִדָּה שְׂאָדָם מוֹדֵד בֵּה מוֹדְדִים; אִם אָדָם מוֹסֵר נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמָחָה, נִשְׁפָּעַת עָלָיו שְׂמָחָה עֲלִיּוֹנָה. וְאַף שְׂאָנֵי יוֹדַע, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, שְׁמַר וְצַר לָכֶם מְאֹד, שְׁכַל אֶחָד עוֹבְרִים עָלָיו עֲכָשׁוּ נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים בְּחַיִּים, וְנִדְמָה לָכֶם כְּאִלוֹ זֶהוּ סוּף הָעוֹלָם, וְאֵינְכֶם רוֹאִים שׁוֹם דְּרָךְ וְנִפְתַּח לְצִאת מִהַצָּרָה שְׁנוֹקְלַעְתֶּם אֵלֶיהָ עֲכָשׁוּ, וְכֵן אֵינְכֶם רוֹאִים אוֹר בְּקֶצֶה הַמְּנַהֲרָה. עִם כָּל זֹאת "הַכִּי מְשִׁתְּלֵם" לְהִיּוֹת בְּשְׂמָחָה. כִּי עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת לֹא תִפְעֲלוּ כְּלוּם, רַק תַּעֲשׂוּ חוֹלִים יוֹתֵר וְתִסְתַּבְּכוּ בְּיִסּוּרִים גְּדוֹלִים יוֹתֵר. וְאֵין עוֹד שׁוֹנָא לְאָדָם כְּמוֹ הָאָדָם לְעֲצָמוֹ; כִּי אִם אָדָם שְׂמַח תְּמִיד, וּמְשַׂמַּח אַחֲרָיִם, הוּא אוֹהֵב אֶת עֲצָמוֹ, וְאִם אָדָם הוּא בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרָה שְׁחוּרָה, הָרִי זֶהוּ הַשׁוֹנָא הַגְּדוֹל בְּיוֹתֵר שְׁלוֹ. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! הִתְחַזְּקוּ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר מְמַלֵּא אֶת כָּל הָעוֹלָם, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִזְכּוּ לְהִגִּיעַ לְשְׂמָחָה כְּזוֹ, שְׁלֹא תִרְצוּ כְּלוּם

רק אותו יתברך, ותכללו באין סוף ברוך הוא, כמו שאומר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות אמונה): על-ידי אמונה לשמה, תבוא למדרגה, שתתאנה בגוף ובנפש לעבודת השם יתברך, עד שאדם רוצה רק להכלל באין סוף ברוך הוא, ואין עוד מדרגה גדולה יותר מזו, שאדם אינו רוצה כלום בזה העולם רק אותו יתברך. זו השמחה העולה על כל השמחות. ובפרט שהקדוש-ברוך-הוא אמר לעם ישראל (מדרש פניני תנחומא): אם אתם משמרים המצוות ותשמחו בהן, אני מוסיף לכם שמחה. הטו און, בני ובנותי היקרים, איך שהקדוש-ברוך-הוא מבקשנו שנהיה בשמחה, ונעשה את המצוות בשמחה, כי בזה שאדם מקים מצוות בשמחה, בזה מגלה את טהר לבו שהוא מאמין בהקדוש-ברוך-הוא. וכך אומרים חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה לז, סימן ח'): למדתך התורה דרך ארץ, כשיהא עושה מצוה, יהא עושה בלב שמח; כי בזה שאדם מקים מצוותיו יתברך בשמחה, מגלה שיש לו אמונה ברוחה ומזככת באין סוף ברוך הוא. וכן אומר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות שמחה, סימן א'): כשאדם עושה מצוה בשמחה, סימן שלבו שלם לאלקיו; אשרי האדם שאינו מטעה עצמו בזה העולם, אלא חזק בדעתו ש"הכי משתלים" להיות בשמחה, כי עם עצבות ומרירות אין מגיעים לשום דבר, רק מסתבכים

בצרות יותר גדולות, ולכן ראו לשמח, והשמחה תוציא אתכם מכל הצרות והיסורים שבהם נפלתם, כמו שאמר הנביא (ישעיה נה, יב): "כי בשמחה תצאו"; על-ידי שמחה יוצא האדם מהגלות הפרטית שלו, ועל-ידי שמחה זוכים לצאת מהגלות הכללית; כי אמות העולם הם מקרירות, עצבות ומרה שחורה, ונשמות ישראל זו שמחה, אהבה, שלום, דבקות באין סוף ברוך הוא. לזאת עקר הגאולה להגאל מכל הגויים שסביבותינו, זהו רק על-ידי שמחה, כשיהודי שש ושמח באלהיו, בזה מגלה טהר לבו שמאמין בהקדוש-ברוך-הוא. ולזאת הערב-רב מתפשטים על נשמות ישראל להפילם בעצבות, במקרירות ובדכאון, וזה מביא להם דמיונות שמפחדים מכל דבר, כי עצבות מביאה פחד לאדם שמפחד מצלו. עד שישנם כאלו שכל חייהם חששות ופחדים, ונדמה להם: "אוי הרע וודף אותי, בתי משפט רצים אחרי", הכל בא מהדמיונות, והדמיונות באים מהקרירות, כשאדם שמח מתבטלים כל הפחדים והדמיונות, ומתחיל להרגיש עולם אחר לגמרי, עד שנגלל באין סוף ברוך הוא. לזאת, בני ובנותי היקרים! "הכי משתלם" להיות בשמחה, ואם תהיו בשמחה, תהיו בריאים, ותעזרו לכלם. כי איש שמח יש לו כח עליון לחזק ולעודד את כל הנשמות, מה שאין כן איש עצוב

וממרמר יכול להפיל את כל הבריאה לדכאון ולמרה ושחורה ולהרס, שהורס את חיינו הוא ואת חיי אחרים. לזאת, בני ובנותי היקרים! "הכי משתלם" להיות בשמחה, ועל-די-זה תמלאו את כל העולם בלו עם אלקות. ונזכה לראות במו עינינו את השכינה, שזו תהיה הגאולה.

ב.

בני ובנותי היקרים! "הכי משתלם" בחיים להיות תמיד שמח, ואף שעובר על בני-אדם כל-כף הרבה צרות ויסורים, וקשה להם להיות בשמחה, עם כל זאת אמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ה'): לפום צערא — אגרא; לפי הצער בן השקר; הינו טבע של אדם שנמשך תמיד אחר הצער, וקשה לו מאד להתגבר על זה, קשה לו להיות בשמחה, עם כל זאת אם מוסר נפשו להיות בשמחה, דבר זה חשוב מאד בעיניו ותברו; כי ככל שאדם עובד על עצמו ושובר את טבעו הרע, בן גדולה חשיבותו למעלה; כי מי שטבעו להיות בשמחה, אין זו מעלה אצלו כל-כף שישמח, או אדם שאינו חסר דבר, מדוע יהיה בעצבות? אכל אדם שטבעו נמשך אל מרירות ועצבות, מריבות, דאגות ותככים וכו', ועתה מהפך את טבעו ועובד על

עצמו להיות בשמחה, מעלתו גדולה בשמים. לזאת, בני ובנותי היקרים! "הכי משתלים" להיות בשמחה, וכמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן כד): מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד; וככל שאדם יותר בשמחה, ממשיך על עצמו יותר את האור אין סוף ברוך הוא. וכן אומרים כל הרופאים, שכל המחלות והחלאים רעים, הבאים על האדם, הם רק מחמת חסרון השמחה. לזאת, בני ובנותי היקרים! "הכי משתלים", להיות רק בשמחה תמיד. ואף שקשה לכם מאד מאד להגיע לשמחה, פי זו העבודה הקשה ביותר בזה העולם — לשמח בשמחת אלקותו? יתברך, כי מחמת שאדם חוטא, חס ושלום, בכל מיני חטאים ועוונות, נעשה מלא כתמים, והכתמים מעלימים ומסתירים ממנו את רוחניות חיות אלקות, וזה שוברו אחר-כך לגמרי לגמרי, עד שמכניסו בדאגות ובעצבות, כמו שכתוב (תהלים לח, ט): "אדאג מחטאתי", כי כל הדאגות באות מחמת העוונות. ובפרט מי שתטא בפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, שזהו החטא החמור ביותר, זה מכניס בו עצבות ומרירות ודכאון, כי על-ידי כל חטא ופשע אדם בורא קלפות ומשחיתים שהם ממררים חיו, כמאמרם ז"ל (עין תנחומא ג' א; ובמדבר ב' כג, יב, ג): למה נקרא 'קטב מרירי'? שממרר את חיי האדם. ולכן אדם

נופל בעצבות ובדכאון, במקרה שחורה ובמרירות. לזאת "הכי משתלים" להיות רק בשמחה, ותמסרו נפשכם על כך. וכך אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן כד): כְּשֶׁאַדָּם עוֹשֶׂה מְצָנָה בְּשִׂמְחָה עוֹבֵר הַרְף כֹּל הָעוֹלָמוֹת, עַד שְׁיָכוֹל לְהִגִּיעַ אֶל עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, בְּסוֹד מְטִי וְלֹא מְטִי וְכוּ'. כִּי עַל-יְדֵי שִׂמְחַת הַמְצָוֹת, אָדָם עוֹלֶה לְמַעְלָה מִנִּפְשֵׁינָו, וְיִחִין וְנִשְׁמָתִין, לְמַעְלָה מֵעוֹלָם עֲשִׂיָּה, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְעֶצֶם אֱלֻקוֹת, עֶצֶם הָאֲצִילוֹת, וְזוֹכֵה לְאוֹר אֵין סוּף בְּבַחֲיַנֵּת הַתְּגָלוֹת מְטִי וְלֹא מְטִי; זֶהוּ מֵרַב דְּבִקּוֹת הָאָדָם בְּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֲזַי מִגִּיעַ לְמִדְרָגָה הַכִּי עֲלִיוֹנָה. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! "הכי משתלים" להיות רק בשמחה, ובפרט בשעה שאדם עושה מצוה, שיעשינה רק בשמחה, כמאמרם ז"ל (ויקרא רבה, פרשה לר, סימן ח'): לְמִדְתָּךְ תוֹרָה דְרַךְ אֲרָץ, שְׂכָשְׂיָהּ אָדָם עוֹשֶׂה מְצָנָה, יְהֵא עוֹשֶׂה אוֹתָהּ בְּלֵב שִׂמְחָה; כִּי עַל-יְדֵי-זֶה מִגְּלָה טֵהַר לְבָבוֹ, שֶׁמֵּאֱמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; וְאִף שֶׁמִּתְגַּבְּרַת עָלָיו הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת בְּכָל פֶּעַם — מִחֲמַת חֲטָאִיו, עָלָיו לִידַע, כִּי "הכי משתלים" להיות רק בשמחה. וכיצד יכולים להגיע לזה — להיות בשמחה? על-ידי שְׂדָנִים עֲצָמִים תָּמִיד לְכַף זְכוּת; כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהַשְׁפִּיל אֶת עַצְמוֹ, אֵין זֶה גְבוּרָה וְגִדְלָה לְשִׁבֵּר אֶת עַצְמוֹ וּלְחַפֵּשׂ רַק אֶת הָרַע בּוֹ, עַקֵּר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל,

שזוכה ומוצא את הנקדות טובות שיש בו. וְכֵן בַּר
 יִשְׂרָאֵל בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל יֵשׁ בּוֹ הַמּוֹן נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת,
 הַמּוֹן מְצוּוֹת, כִּי כִּף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת
 טו): אָפְלוּ רִיקְנֵיךְ שֶׁבָּךְ מְלֵאִים מְצוּוֹת כְּרֵמוֹן; יִשְׁתַּבַּח
 שְׁמוֹ לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים — עִם יִשְׂרָאֵל, שְׁכֵלְם בְּנֵי
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן אַחַד מְלֵא מְצוּוֹת; כֹּל יְהוּדֵי
 הוּא טוֹב, אִךְ הַקְּלֹפֹת מְסִתִּירוֹת וּמַעְלִימוֹת אֶת הַטוֹב
 שְׁבוּ. לָכֵן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! "הַכִּי מִשְׁתַּלֵּם" לְחַפֵּשׁ
 בְּעֵצְמוֹ רַק נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, אֵין זֶה עֵצָה לְשִׁבֵר עֵצְמוֹ,
 וּלְמַשֵּׁךְ עֵצְמוֹ תָמִיד אֶל צְרוֹת וַיְסוּרִים, כְּאֵלוֹ אִךְ פִּעֵם
 לֹא אֵצֵא מְצוּוֹתֵי, אֵין זֶה נֶכּוֹן! כִּי אִם רַק תִּפְתָּחוּ אֶת
 הַפֶּה, וּתְדַבְּרוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלָכֶם, תִּרְגִּישׁוּ
 רוּחַנִיּוֹת אֱלֻקוֹת, וְלֹא תִצְטַרְכוּ אִךְ אַחַד, לֹא תִצְטַרְכוּ
 לְהִיּוֹת מְשֻׁפְעִים מִשׁוּם בְּרִיָּה, אֲלֵא אַתֶּם תִּהְיוּ
 מְשֻׁפְעִים אוֹר אֱלֻקוֹת עַל כָּלֶם; כִּי כֹל יְהוּדֵי יֵשׁ לוֹ
 כַּחוֹת נֶפֶשׁ לְהַפְּךְ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְלְהַחְזִירָם
 בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כֹל בַּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת
 הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי רְגִילִים, וְאִם הִיָּה יוֹדֵעַ מֵהֵן, הִיָּה מִתְחַזֵּק
 מְאֹד — הֵן הָאִשָּׁה וְהֵן הַגִּבּוֹר. אִם הֵיוּ יוֹדְעִים אֶת גְּדֻלַּת
 כֶּחֶם, הֵיוּ מְקַרְבִּים אֶת כָּל עִם יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה,
 וּמִחְזִירִים אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּכְמוֹ שְׁאֲנוּ
 אוֹמְרִים: "לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי", אֲבָל רַב רַבִּים
 שֶׁל בְּנֵי-אָדָם שְׁבוּרִים וְרְצוּצִים, חָשִׁים עֵצְמָם הַכִּי

משפלים והכי רחוקים, וכאלו כבר אבד מנוס ותקנה מהם. אשר באמת אין זה נכון! כי הקדוש־ברוך־הוא פה אתנו, ואוהב אותנו, ורק רוצה שנפתח את הפה ונדבר אליו. לזאת, בני ובנותי היקרים! ראו מה לפניכם, הנה אנחנו עומדים לפני יום הדין והנורא, שאז דנים את האדם, וחקמינו אומרים (עין ראש השנה 170): אדם נדון בכל יום ויום, אדם נדון בכל שעה ושעה; דנים את האדם בכל ערב־שבת וערב־שבת, וכן בכל ערב־ראש־חדש; ופעם אחת בראש השנה דנים את האדם דין גדול, שהוא יום אים ונורא; לזאת, בני ובנותי היקרים! הבה נשוב בתשובה שלמה, "הכי משתלים" לשמח בנקדת יהדותנו, שזכינו להברא מזרע ישראל ולא עשנו כגויי הארצות; איזו שמחה היא לנו, שאנו מאמינים בו יתברך, על אף שעוברים עלינו משברים וגלים, על אף שעשינו חטאים, אבל לא מזידים היינו, לא רצינו ללכת נגדו יתברך, אלא היצר התגבר עלינו, אנחנו בגלות מרה, ונתקיים אצלנו (תהלים קו, לה): "ויִתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם"; אזי בזה שפתהו בשמחה, ותמצאו תמיד את הנקדות טובות אצלכם, תזכו שהקדוש־ברוך־הוא ימחל לכם על כל עוונותיכם. על־כן ראו רק להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תסתכלו על הרע שבכם, אדרבה! יש בכם הרבה טוב, ואם תהפכו את

הרע לטוב, אזי תראו את רוחניות חיות אלקות שמחה ומהנה את הבריאה כלה. אשרי אדם שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל. כי כף אומר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן נא), שהעולם מטעה מאד מאד, ועלינו להשמר לא להטעות עצמנו; סוף כל סוף אנו נמצאים בזה העולם הגשמי והחמרי, ומי אינו סובל סבל וצער?! מי אינו עובר יסורים ומשברים?! לזה — אין אשה, לזו — אין בעל, לאלו — אין ילדים, לאלו — אין נחת מילדים, לזה — אין בריאות, או הפרנסה נעדרת ממנו, וכן הלאה וכן הלאה; על כלם עובר, וכיצד יכולים להתפטר מהצרות הללו? על-ידי שמחה; שאדם שש ושמח באין סוף ברוך הוא, ואף שעובר עליו מה שעובר, הוא שמח, זה "הכי משתלם"; כי מספיק מרירות! די לעצבות! די למרה שחורה! מי שרוצה לשוב בתשובה, עקר התשובה זהו רק שמחה; להיות שמחים בהקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ברוך השם שאנו מאמינים בו יתברך, במלך חיים ומלך עולם, על אף שעובר עלינו מה שעובר, אשר דבר זה חשוב בכל העולמות. לזאת, בני ובנותי הנקרים! "הכי משתלם" בזה העולם להיות בשמחה, להיות בשלום עם כל אחד, ועל-ידי-זה נמשיך את הקדוש-ברוך-הוא אלינו.

ג.

בני ובנותי היקרים! "הכי משתלם" בזה העולם להיות רק בשמחה; כי בזה שאדם שש ושמח, על-ידי-זה ממשיך על עצמו אור וזיו ודבקות הבורא ותברך שמו; כי כך מובא בזהר (תצוה קפד): חדנא דבר נש, משיך לגביה חדנא אחרא עלאה; השמחה שאדם שמח באין סוף ברוך הוא, ממשיכה אחריו שמחה עליונה; ככל שאדם מתגבר ורק שמח, כך ממשיך על עצמו קדושה עליונה מאד. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד; כי בזה שאדם שש ושמח, מתרחב לו הלב. וגם חכמי הרופאים אומרים, שכל המחלות וכל החלאים רעים וכל המחוששים, באים לאדם רק מחמת עצבות ומרירות, מרה שחורה ודכאון, שזו רוח רעה. לזאת, בני ובנותי היקרים! "הכי משתלם" להיות בשמחה תמיד, ואף שקשה מאד להגיע לשמחה, כי טבע האדם שנמשך תמיד אחר העצבות, כי אין לכם אדם בזה העולם, שלא יעבר עליו איזה משבר: זה בבריאות, זה בפרינסה, זה בילדים, זה בשלום-בית וכו', והשם ישמר, מה שעובר על כל בני-אדם, לזאת קשה מאד להיות בשמחה, ונמשכים אחר עצבות ומרירות ודכאון. ובאמת זה לא מביא אותו לשום

דבר, כי עם עצבות אין פועלים מאומה, רק נופלים
 בשאול תחתית ומתחתיו, כי כשאדם שרוי בדכאון,
 ונמשך אחר צרותיו, הוא מאבד עשתונותו, ואינו
 זוכה לחשב ישר. לזאת, בני ובנותי היקרים! "הכי
 משתלם" להיות בשמחה; כי כף אומרים חכמינו
 הקדושים (ירושלמי סנה, פרק ה', הלכה א): אין רוח־הקדש
 שורה אלא על לב שמח; מי שרוצה שימשך עליו
 רוח־הקדש, אור וזיו וחיית ודבקות הבורא יתברך
 שמו, צריך שיהיה בטל ומבטל לגמרי לגבי אין סוף
 ברוך הוא, עד שלא יראה לפני מראה עיניו שום
 גשמיות רק רוחניות, שאדם יזכה לראות מכל דבר רק
 את הקדוש־ברוך־הוא. ואל זה אי אפשר להגיע, אלא
 על־ידי לב שמח, שיהיה תמיד שמח, וככל שאדם שש
 ושמח, נתרחבים לו הלב והדעת, עד שהשכינה שורה
 עליו. ומהי השכינה? גלוי אלקות, שאדם מרגיש
 שהקדוש־ברוך־הוא נמצא אתו. לזאת, בני ובנותי
 היקרים! "הכי משתלם" להיות בשמחה. וכף אומרים
 חכמינו הקדושים (שבת ל:): אין השכינה שורה — לא
 מתוך עצבות ולא מתוך עצלות, אלא מתוך שמחה
 של מצוה; ותהלה לאל, לכל בר ישראל יש במה
 לשמח, שלא עשני גוי מגויי הארצות. ואנו רואים את
 רשעות הגויים, את אכזריות אמות העולם, שרוצחים
 בדם קר, הורגים אנשים חפים מפשע, וזה עושים כל

אמות העולם, כי לא קבלו את התורה הקדושה, יהודי שקבל את התורה בהר סיני, יודע אשר כתוב: "לא תרצח", יהודי אינו רוצח, ואם הוא רוצח, סימן שאיננו יהודי, אין אצלו טפת דם יהודי; כי הסימן של יהודי — שהוא רחמן, בישן וגומל חסד (עין יבמות עט.), ואלו אמות העולם הם אכזריים, רשעים ארורים, ההורגים אנשים, נשים וטף בדם קר. על-כן כל בר ישראל עליו לשמח שנברא מזרע ישראל, ולא עשאו גוי כגויי הארצות. והשמחה הזו שאדם שש ושמח בנקדת יהדותו, אפלו שעבר על כל העברות שבעולם, רחמנא לצלן, היא תחזיר אותו בתשובה. לזאת, בני ובנותי היקרים! "הכי משתלם" להיות בשמחה, ואף פעם אל תמשיכו עצמכם אל העצבות והדכאון. ואפלו שאתם יודעים כי מלאי עוונות וחסטאים הנכם, אל תכניסו בדעתכם כרגע, כאלו הקדוש-ברוך-הוא שונא אתכם, כאלו הקדוש-ברוך-הוא אינו רוצה בכם, כי הוא יתברך מרחם שתשובו בתשובה אליו, כי הקדוש-ברוך-הוא אוהב את כל נשמה ונשמה, שהיא חלק אלוק ממעל. לזאת, בני ובנותי היקרים! עליכם להתקרב אל הצדיק האמת הדבוק בבורא יתברך שמו, המשמח את הבריות, ומכניס תקנה בכל נשמה ונשמה, שעדין גם היא יכולה לשוב בתשובה. ולכן אשרי האדם הזוכה להיות מקרב אל הצדיק שדיקא

הוא 'חתיכת' שמחה, כי תמיד הוא שמח ומשמח את אחרים. ובזה שתתקרבו אל הצדיק, הוא ימשיך גם עליכם שמחה. על-כן "הכי משתלים" להיות מקרב אל צדיק אמת, הממשיך עליכם אור וזיו וחיות ודבקות הבורא ותברך שמו, ומחזק ומעודד אתכם. ואף שאני יודע, שמרים לכם מאד החיים מכל מה שעבר עליכם ועדין עובר עליכם, אבל אין עצה להמשיך עצמו אל הצער, כי כך אומרים חכמינו הקדושים (מועד קטן כז:). ספר המדות, אות עצבות, סימן לד): כל הנמשך אחר הצער יותר מדאי, הצער נמשך אחריו; על-כן "הכי משתלים" להיות רק בשמחה. וככל שאדם יותר בשמחה, יותר נדבק באין סוף ברוך הוא; כי אצל הקדוש-ברוך-הוא שרוי רק שמחה, כמו שכתוב (דברי-הימים א טז, כז): "עז וחדנה במקומו". אצל הבורא ותברך שמו אין שום עצבות כלל. ואם אדם רוצה לדעת אם כבר זכה לחזר בתשובה אם לאו, יתבונן ויראה אם הוא בשמחה; כי ברגע שאדם שש ושמח תמיד, ומשמח את הבריות, בסימן שהוא כבר בעל תשובה אמת, ששמח בנקדת יהדותו, שברוך הוא וברוך שמו, ישתבח שמו לעד ולנצח-נצחים, נברא מזרע ישראל ולא עשנו כגויי הארצות. וזהו סימן שנתקבלה תשובתו למעלה. ולהפך — כשאדם נמצא בדכאון ובעצבות ובמרירות, יש לו דרך ארצה לחזרה

בתשובה. פי החזרה בתשובה תלויה רק כפי מדת השמחה שבאדם. לזאת, בני ובנותי היקרים! "הכי משתלם" להיות בשמחה. ועקר השמחה — רק להכניס את הקדוש-ברוך-הוא בתוך השמחה, כי בלי הבורא יתברך שמו, אין שיך שמחה אלא הוללות, אשר זו שמחת הגויים, ששותים לשכרה, ולבסוף חוזרים אל הדכאון הפנימי, לא-כן השמחה האמתית — שאדם שש ושמח ברוחניות חיות אלקותו יתברך, זו שמחה שנשארת עם האדם תמיד. לזאת, בני ובנותי היקרים! "הכי משתלם" להיות תמיד בשמחה, ולשמע תמיד פלי שיר וזמר, ולא להניח את העצבות פרגע. ובזה תלויה כל התשובה שאדם שב אליו יתברך, וככל שאדם יותר שש ושמח, אזי נתרחב לו דעתו, ואין לו כבר שום קנאה ושום שנאה אל שום ברירה שבעולם. שאלו החיים הטובים ביותר; כי אנו נוכחים במציאות, אשר בני-אדם מקנאים זה בזה, והקנאה מכניסה בהם שנאה ששונאים את זולתם ואינם יכולים לסבלו, עד שיש בני-אדם, שאינם יכולים לדבר עם זולתם מחמת שנאה, ועוברים בכל רגע על הלאו של (ויקרא יט, יז): "לא תשנא את אחיך בלבבך"; שזהו לאו חמור מאד באכילת חזיר, רחמנא לצלן. והכל בא מחמת עצבות ודכאון, כי היצר הרע מתלבש במצוות, כמאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א',

סימן א'): היצור הרע מכניס באדם כאלו עושה מצוה בזה ששונא את השני, כאלו עושה מצוה בזה, ואינו מבין שזו התלבשות היצור הרע; כי צריכים לאהב את כל יהודי באשר הוא יהודי, וצריכים להשתדל למצא את הטוב של כל יהודי, ולדונו לכף זכות. רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפב): אפלו רשע גמור, אם רק תמצא בו נקדות טובות, על-ידי-זה אתה מעלהו ממקומו, והוא כבר במקום אחר לגמרי, שזה מה שאומר דוד המלך (תהלים לו, י): "ועוד מעט ואין רשע, והתבוננת על מקומו ואיננו"; כי כבר איננו אותו אדם. כי ברגע שדנים את האדם לכף זכות, הוא כבר אדם אחר. וכך מחזירים בני-אדם בתשובה — על-ידי שמוצאים בהם נקדות טובות. ואי אפשר לזכות לזה, אלא על-ידי תקף השמחה; כשאדם שמח, על-ידי-זה נתרחב לו המוח והדעת, ואוהב את כל יהודי ומשבחו, ואין לו שום קנאה ושנאה כלפי אף אדם. לזאת, בני ובנותי היקרים! "הכי משתלים" להיות תמיד בשמחה, ובזה שאדם רק שמח, הוא המנצח; אשרי מי שתמיד שש ושמח, שאז עולמו יראה בחייו, ויהיה הכי מאשר בחייו, ולא יחסר לו כבר שום דבר. כי ברגע שאדם תמיד בשמחה, מקבל כל מה שרוצה, כי בזה שהוא שש ושמח, כבר אינו צריך תשומת לב, ואינו צריך את הזולת כלל לקבל

ממנו, אָלָא הוא מְשַׁפֵּיעַ לוֹ. כִּי עַל-יְדֵי שְׂמֻחָה בְּמָקוֹם
לְהִיּוֹת מְשַׁפֵּעַ, הוּא נַעֲשֶׂה מְשַׁפֵּיעַ; וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי
הָאָדָם שְׂתַמִּיד שָׂשׂ וְשִׂמְחָה. וְזֶה "הַכִּי מְשַׁתְּלִים" לְהִיּוֹת
רַק בְּשְׂמֻחָה, וְלֹא לְקַנָּא שׁוֹם בֶּן-אָדָם, שְׂאֵז יִרְגִישׁ
עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וַיְהִי הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיָּיו,
אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבֹא!

תם ונשולם, שבח לאל בורא עולם!

סוד ה' לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱמָה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמֵנָא לִיִּצְלָן
וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי־נִיּוֹת
אֲשֶׁר־י מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם
יִסְדוּ, תְּקַנּוּ, גְּלוּ וְצִוְהוּ לְפִרְסְמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל.
רְבִינוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא אֹרֵחַ הַגְּנוּזִי וְהַצָּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רְבִי נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב
עִיר הַקְּדוֹשׁ יְבִנְאֵל תּוֹבֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר,
קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד
עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן
עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה
בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליהוה אדני
אתה טובתי כל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל
חפצי כם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסוף נספיהם מדם
ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יהוה מנת חלקי וכוסי אתה
תומיך גורלי: ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי: ז
אברך את יהוה אשר ועצני אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי
יהוה לנגדי תמיד כי מימיני כל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל

כבודי אף בְּשָׂרִי יִשְׁכַּן לְבַטַח: י כי לא תעזב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא
תתן חֲסִידֶךָ לְרֹאוֹת שְׁחַת: יא תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחוֹת
את פְּנֵיךָ נְעֻמוֹת בִּימִינְךָ נֹצַח:

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשָׁרִי נְשׁוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשָׁרִי אָדָם
לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָה: ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמַי
בְּשִׂאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדְךָ נִהַפֵּךְ לְשִׂדִּי
בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי
אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סְלָה: ו עַל זֹאת
יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעַת מְצֵא רַק לְשִׁטְף מִים רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא
יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֹתֵר לִי מִצָּר תִּצְרַנִּי רְנִי פִלֵּט תְּסוּבְּבֵנִי סְלָה: ח
אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדַרְךָ זֶה תִּלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס
כְּפָרָד אִין הִבִּין בְּמַתְג וְרִסֵּן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים
מְכֹאֲבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה חֲסֵד יְסוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִּיהוָה
וּגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל:

מא א לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשָׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל בְּיוֹם רָעָה
יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאַשֶׁר בְּאָרֶץ וְאֵל תִּתְנַהֵּוּ
בַּנֶּפֶשׁ אֵיבָיו: ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דְּוִי כָּל מִשְׁכָּבוֹ הַפִּכָּת
בְּחֻלּוֹ: ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו
אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מִתִּי יָמוֹת וְאָבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא
יְדַבֵּר לְבוֹ יִקְבֹּץ אָוֶן לוֹ יֵצֵא לְחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ כָּל
שׂוֹנְאֵי עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאַשֶׁר שָׁכַב לֹא
יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחַמֵּי הַגְּדִיל

1. אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג).

עָלֵי עֶקֶב: יא וְאֵתָהּ יְהוָה חֲנֻנִי וְהִקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְּמָהּ לָהֶם: יב בְּזֹאת
 יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא יִרְעֶה אִיבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּתָּ
 בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב א לְמִנְצַח מְשָׁכִיל לְבַנֵּי קָרַח: ב כְּאִיל תִּעְרַג עַל אֶפְיָקֵי מַיִם
 כֵּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֲלֵיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתִי
 אָבוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הֵיטָה לִּי דְמַעְתִּי לְחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה
 בְּאָמַר אֲלֵי כָּל הַיּוֹם אֵיזָה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי
 נִפְשֵׁי כִּי אֶעֱבֹר בְּסֶף אֲדָדִים עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוּגֵג: ו מֵה תִּשְׁתַּוְּחָחִי נִפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד
 אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פְּנִי: ז אֱלוֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל כֵּן אֲזַכְּרָךְ
 מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מִהָר מְצַעַר: ח תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל
 צְנוּרֶיךָ כָּל מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְנָה יְהוָה חֲסֵדוֹ
 וּבְלַיְלָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלֶה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה לְאֵל סְלַעֵי לְמָה
 שָׁכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֲלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא בְּרִצָּח בְּעֲצָמוֹתַי תִּרְפוּנִי
 צוּרֵי בְּאֶמְרָם אֲלֵי כָּל הַיּוֹם אֵיזָה אֱלֹהֶיךָ: יב מֵה תִּשְׁתַּוְּחָחִי נִפְשֵׁי
 וּמֵה תַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פְּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נט א לְמִנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מְכַתֶּם בְּשִׁלַּח שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת
 הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הִצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי מִמְתְּקוֹמִי תִשְׁגְּבֵנִי:
 ג הִצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אָוֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ
 לְנִפְשֵׁי יִגְוֵרוּ עָלַי עֵזִים לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא חֲטָאתֵי יְהוָה: ה בְּלֵי עוֹן
 יְרוּצוֹן וַיִּכְוֶנְנוּ עוֹרָה לְקִרְאתִי וְרָאָה: ו וְאֵתָהּ יְהוָה אֱלֹהִים צָבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיָצָה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֵל תַּחֲן כָּל בְּגַדֵי אָוֶן סְלָה:

ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: ה הנה יביעון בפייהם
 חרבות בשפתותיהם פי מי שמע: ט ואתה יהוה תשחק למו
 תלעג לכל גוים: י עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי: יא אלהי
 חסדי יקדמני אלהים יראני בשרי: יב אל תהרגם פן ישכחו
 עמי הניעמו בחילך והורידמו מגגנו אדוני: יג חטאת פימו דבר
 שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומפכש יספרו: יד כלה בחמה
 כלה ואינמו וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה:
 טו וישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: טז המה יניעון לאכל
 אם לא ישבעו ולינו: יז ואני אשר עזך וארנן לבקר חסדך כי
 היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: יח עזי אליך אומרה כי אלהים
 משגבי אלהי חסדי:

עז א למנצח על ידותון לאסף מזמור: ב קולי אל אלהים ואצעקה
 קולי אל אלהים והאזין אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה
 נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים ואהמיה
 אשיחה ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא
 אדבר: ו חשבתי ימים מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי
 בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים יזנח אדני
 ולא יסיף לרצות עוד: ט האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר: י
 השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חליתי היא
 שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך: יג
 והגייתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה: יד אלהים בקדש דרפך
 מי אל גדול כאלהים: טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים

2. באמרך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

עֲדָה: טו גֹּאֲלֹת בְּזֹרֻעַ עֲמָךְ בְּנֵי יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סְלָה: יז רֵאוּךְ מִים
 אֱלֹהִים רֵאוּךְ מִים יִחִילוּ אֶף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מִים עֲבוֹת
 קוֹל נִתְנוּ שְׁחָקִים אֶף חֲצֹצִיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָךְ בְּגִלְגֵּל הָאִירוּ
 בְּרָקִים תִּבַּל רְגְזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דִּרְכָךְ וּשְׁבִילְךָ בְּמִים
 רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נַחֲתִת כְּצֹאן עֲמָךְ בְּיַד מִשָּׁה וְאֶהְרָן:

צ א תִּפְלָה לְמִשָּׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר
 וָדֹר: ב בְּטָרִם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוֹלֵל אֲרָץ וְתִבַּל וּמַעוֹלָם עַד עוֹלָם
 אַתָּה אֵל: ג תִּשָּׁב אָנוּשׁ עַד דָּכָא וְתֹאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: ד כִּי אֶלְךָ
 שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כַּיּוֹם אֲתָמוּל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ה זָרְמָתָם
 שָׁנָה יִהְיוּ בְּבִקְרָ כַּחֲצִיר יִחַלֶּף: ו בְּבִקְרָ יִצִּיץ וְחַלֶּף לְעָרֹב יְמוֹלֵל
 וַיִּבֶשׁ: ז כִּי כְלִינוּ בְּאֶפְךָ וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ: ח שְׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ
 עֲלַמְנוּ לְמֵאֹר פְּנִיךָ: ט כִּי כָל יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כְּלִינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ
 הֶגֶה: י יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
 וְרַהֲבָם עָמַל וְאִן כִּי גֹז חֵישׁ וְנִעְפָּה: יא מִי יוֹדֵעַ עַז אֶפְךָ וּכְיִרְאַתְךָ
 עֲבַרְתְּךָ: יב לְמַנּוֹת יְמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָכָא לְכָב חֲכָמָה: יג שׁוֹבָה
 יִהְיֶה עַד מָתַי וְהִנָּחַם עַל עֲבֹדֶיךָ: יד שְׁבָעֵנוּ בְּבִקְרָ חֲסִדְךָ וְנִרְנְנָה
 וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יְמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ כִּימֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה:
 טז יִרְאֶה אֵל עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלְךָ וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי נֵעַם אֲדוֹנָי
 אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתֵינוּ: ב
 שִׁירוּ לוֹ זָמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נַפְלְאוֹתֵינוּ: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ
 יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה: ד דְּרָשׁוּ יְהוָה וְעֲזֹר בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְיֵד: ה
 זָכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתִּיּוֹ וּמִשְׁפָּטֵי פִּיו: ו זָרַע אֲבָרָהֶם

עבדו בני יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז הוא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:
 ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְוָה לְאֶלֶף דּוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אַבְרָהָם
 וַיִּשְׁבּוּעַתּוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחַק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
 יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם: יב בְּהִיּוֹתֶם מְתֵי
 מִסְפָּר כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ: יג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל
 עַם אֲחֵר: יד לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעִשְׁקָם וַיּוֹכַח עָלֵיהֶם מַלְכִים: טו
 אֶל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רַעֲב עַל הָאָרֶץ
 כָּל מִטָּה לַחֵם שָׁבַר: יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נַמְכָר יוֹסֵף:
 יח עֲנוּ בְּכָבֵד רַגְלוֹ בְּרוֹזֵל בְּאֵה נִפְשׁוֹ: יט עַד עַתָּה בָּא דְבַרְוֹ אִמְרַת יְהוָה
 צְרַפְתֶּהוּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירֶהוּ מִשַׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוּ אֲדוֹן
 לְבֵיתוֹ וּמִשַׁל בְּכָל קְנִיָּנוֹ: כב לְאַסֵּר שָׂרְיוֹ בְּנַפְשׁוֹ וּזְקַנְיוֹ יַחֲכֶם: כג וַיִּבְא
 יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת עֲמוֹ מֵאֲדָו וַיַּעֲצֵמֶהוּ
 מִצְרַיִם: כה הִפְדָּ לָבָם לְשֵׁנָא עֲמוֹ לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדָּיו: כו שָׁלַח מֹשֶׁה
 עַבְדּוֹ אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: כז שָׁמוּ בָּם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ
 חָם: כח שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: כט הִפְדָּ אֶת מִימֵיהֶם
 לָדָם וַיָּמַת אֶת דָּגָתָם: ל שָׂרֵץ אֶרֶץ צִפְרֹדְעִים בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא
 אָמַר וַיִּבְא עָרַב כְּנִיָּים בְּכָל גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרַד אֵשׁ לְהַבּוֹת
 בְּאֶרֶץ: לג וַיִּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתֶּם וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיִּבְא אַרְבֶּה
 וַיִּלֶּק וַאִין מִסְפָּר: לה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו
 וַיִּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ רֹאשִׁית לְכָל אוֹנָם: לו וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאִין
 בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל: לה שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פְּחָדִם עָלֵיהֶם: לט
 פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל וַיִּבְא שָׁלוֹ וְלַחֵם שָׁמַיִם
 יִשְׁבִּיעֶם: מא פָּתַח צוֹר וַיַּזְוִבוּ מַיִם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נֶהָר: מב כִּי זָכַר

את דבר קדשו את אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את
בחריו: מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור
ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון:
ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו
דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את
שיר יהוה על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח מיני: ו
תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על
ראש שמחתי: ז זכר יהוה לבני אדם את יום ירושלים האמרים
ערו ערו עד היסוד בה: ח בת בכל השדודה אשרי שישלם לך את
גמולך שגמלת לנו: ט אשרי שיאחו ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו
בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו
בנבל וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה
הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה
תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב
ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה:
ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

זקוק לישועה?
רוצה לשמח עניים ביום החתונה?
זקוק לזיווג, פרנסה, זרע של קיימא
שלום בית, נחת מהילדים?

**בזכות ההשתתפות
במצווה הגדולה
של בית התבשיל
"אהל אברהם"!**

72x12 ש"ח

פננס שבוע

"אין עוד חסד גדול יותר מהאכלת
רעבים ועל ידי זה הקב"ה יעזור
שתראו ניסים וישועות"

מכתב מהצדיק מיבנאל

50x12 ש"ח

פננס יום

101x12 ש"ח

פננס חודש

שותפות מלאה

"קרן הדפסה היכל הקודש" יוצא במיזם חסר תקדים, שותפות מלאה בכל הספרים והקונטרסים המודפסים בקרן הדפסה "היכל הקודש"

בתרומה קטנה בהוראת קבע חודשית של **36 ₪** בלבד!

אתם זונים

בשותפות מלאה בזכות זיכוי הרבים של הקרן הדפסה של מוהרא"ש

בהקדשה בספרים

שם אחד בכל הספרים שיודפסו וכן ברוב הקונטרסים	₪ 36
2 שמות בכל הספרים שיודפסו וכן ברוב הקונטרסים	₪ 72
5 שמות בכל הספרים שיודפסו וכן ברוב הקונטרסים	₪ 101

אין צורך להכביר במילים על הזכות הגדולה של קירוב רחוקים, הקרן מדפיסה מעל-1,000,000 קונטרסים וספרים בשנה אחת! וכאן הנכם שותפים מלאים במאמץ קטן. אל תחשבו פעמיים!

התקשדו: 04-6721909

תפילת הדרך

יְהי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתוּלִיכֵנוּ וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם.
וְתַסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם. וְתַדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם. וְתַגִּיעֵנוּ לְמַחֲזֵז לְמַחֲזֵז חֶפְצֵנוּ לְחַיִּים
וְלְשִׁמְחָה וְלְשָׁלוֹם (אם דעתו לחזור מיד אומר: וְתַחֲזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצְלִילֵנוּ
מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וְלַסְטִים וְחַיּוֹת רָעוֹת בְּדַרְךְךָ, וּמִכָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת
הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְבֹא לְעוֹלָם וְתַשְׁלַח בְּרָכָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ, וְתַתְּנֵנוּ לְחֵן
וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רְאִינוּ וְתַשְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ. כִּי אֵל
שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה וְתַחֲנוּן אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה:

כִּי מִלְאֲכִיו יִצְוֶה לְךָ לְשַׁמְרֶךָ בְּכָל דְרָכֶיךָ:

וְיַעֲקֹב הִלֵּךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מִלְאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב פֶּאֶשֶׁר רָאִים
(ר"ת רפאל אוריאל מיכאל) מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא
מַחֲנֵים:

בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. מִימֵינִי מִיכָאֵל. וּמִשׁוֹמְאֵלֵי גְבְרִיאֵל, וּמִלְפָּנֵי
אוֹרִיאֵל, וּמֵאֲחוֹרֵי רְפָאֵל, וְעַל רֵאשֵׁי שְׂכִינַת אֵל:

על הדרך אפשר לפעול ישועות!

תורמים להבטחתו האדירה של הצדיק

ורואים ישועות מעל לגדר הטבע.

הצדיק מיבנאל הבטיח שמי שיתרום להדפסת

ספר אשר בנחל יראה ישועות מחוץ לדרך הטבע.

להשתתפות חייגו 04-6656666

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"

יראה ישועה

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לר, רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666